

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

Februar 2012

nr. 74

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Årsmøde og generalforsamling	<i>side 3</i>
Regnskab 2011	<i>side 4</i>
Årsmødeforedraget	<i>side 6</i>
Frans og Assisi-Kredsen	<i>side 7</i>
Rejseprogram	<i>Side 9</i>
Franciskanernes afsked	<i>Side 16</i>
Bestyrelsen	<i>bagsiden</i>

25. februar 2012
Årsmøde

13.– 21. maj 2012
Assisi-rejse
(henv. Gunnar Bach Pedersen, men
der er ikke flere ledige pladser)

29. sept. - 7. okt. 2012
Assisi-rejse
(Se program i dette blad)

Kontingent 2012

Så er det igen tid til at betale kontingent til Assisi-Kredsen. Kontingentet er uforandret **kr. 100** for enkeltmedlemmer og **kr. 150** for par.

Betalingen sker på vedlagte girokort. Det kan anføres på girokortet om betalingen dækker kontingent for enkeltperson eller par. I sidste tilfælde anmoder vi om, at *begge* navne anføres på talonen.

Der kan også betales ved bankoverførsel til reg. nr. 3186 konto 2251949 eller eller kontant på årsmødet.

Der selvfølgelig som sædvanligt mulighed for at give overskydende gode gaver!

Med venlig hilsen

Lotte Abel
kasserer

Årsmøde med generalforsamling

lørdag den 25. februar 2012

i Enghave kirke, Sønder Boulevard 120, København V

Årsmødet holdes i Enghave Kirke og menighedssal
Sdr. Boulevard 120, København V

Der er parkeringsafgift i området, 11 kr. i timen.

Kl. 11 Gudstjeneste ved Frederik Hjerrild
og Gunnar Bach Pedersen

Kl. 12 Frokost. (inkluderet i mødeafgift på 100 kr inkl. drikkevarer),

Kl. 13 Generalforsamling iflg. vedtægterne.

Kaffebord - Der vil blive lejlighed til at købe kort, bøger mm.

Kl. 14 Lektor, theol. dr. Niels Christian Hvidt:

Kristne mirakler: Hvordan forstår vi dem,

og hvordan fremstår de i Frans af Assisis liv (Se også side 6)

Ca. kl. 16 Afslutning

Generalforsamlingens dagsorden

1. Valg af dirigent
2. Beretning ved formanden
3. Regnskab ved kassereren
4. Valg til bestyrelsen.
I flg. vedtægterne afgår: Marianne Plum, Blanka Langsted, Gert Ryom-Hansen.
Alle er villige til genvalg. Kandidater kan også forslås på mødet.
5. Valg af suppleant. Suppleant: Christina Plum, modtager ikke genvalg. Bestyrelsen indstiller Susanne Gram Larsen som suppleant. Kandidater kan også forslås på mødet
6. Valg af revisor og revisorsuppleant. Bestyrelsen genopstiller Jan E. Nielsen som revisor og Preben Nielsen som suppleant.
7. Indkomne forslag, der skal være bestyrelsen i hænde 8 dage før.
Debat om Assisi-Kredsens fremtid udfra indlæg fra Frederik Hjerrild (nr. 72) og Erik Strid (nr. 74)
8. Eventuelt

Assisi-Kredsens

Driftsregnskab for året 2011

<u>INDTÆGTER</u>	<u>kroner</u>
Kontingentindbetalinger 2011	29.000
Kontingentindbetalinger 2010	200
Gaver i forb. m. kontingentbetaling	1.200
Aktieudbytte Danske Invest obligationer	3.262
Nettoindtægt ved salg af kort og bøger	3.184
Portostøtte, Biblioteksstyrelsen	5.806
Gaver uden for kontingentbetaling	650
I alt	<u>43.301</u>

UDGIFTER

Porto og gebyrer	1.140
Kontorartikler og tryksager	1.873
Telefon	1.000
DK Kirkers Råd, kontingent 2011	2.600
Gaver & blomster	2.280
Nyt fra Assisi-Kredsens, trykning og porto	27.583
Kontingent DK Kirkedage 2011	2000
DK Hostmaster domænenavn	45

NETTORESULTAT MØDER:

Årsmøde	728	
Efterårsmøde	659	1.387
I alt		<u>39.908</u>
Årets overskud		<u>3.394</u>

Rejser

Driftsregnskab for året 2011

Juni, Assisi GBP	
Deltagerbetaling	146.000
Udgifter i alt	-134.313
Overskud	<u>11.687</u>

Vadstena GBP	
Deltagerbetaling	46.350
Udgifter i alt	-54.867
Tab	<u>-8.517</u>

Delt. Depos. Rejse 2012	26.750
Fly depos. Rejse 2012	-42.900
Netto depositum 2012	<u>-16.150</u>

Oktober, Assisi FHJ	
Indtægter	202.000
Udgifter	-169.190
Øvr.	-1.201
Overskud	<u>31.609</u>

regnskab 2011

Status pr. 31. december 2011

<u>AKTIVER</u>	<u>kroner</u>
Indestående i bank, driftskonto	27.108
Indestående i bank, rejsekonto GBP	24.104
Indestående i bank, rejsekonto FHJ	72.152
OIKOS andele	10.000
Kursværdi investeringsbeviser	45.882
Forudbet. fly rejse 2012, GBP	42.900
I alt	<u>222.146</u>

PASSIVER

Egenkapital ved årets begyndelse	156.644
Årets overskud if. driftsregnskab	3.394
Året overskud Assisi, GBP	11.687
Årets tab, Vadstena GBP	-8.517
Året overskud Assisi, FHJ	31.609
	<u>194.817</u>
Kurstab	-871
Egenkapital ved årets afslutning	193.946

Forudbetalinger m.m.:

Kontingentbetalinger for 2012	1.350
Kontingentbetalinger for 2013	100
Forudbet.delt. depositum GBP for 2012	26.750
I alt	<u>222.146</u>

Regnskab revideret d. 12/1 - 2012

Lotte Abel, kasserer

Jan Nielsen, revisor

Årsmødeforedraget:

Theol. dr. Niels Christian Hvidt:

Kristne mirakler: Hvordan forstår vi dem, og hvordan fremstår de i Frans af Assisis liv

Niels Christian Hvidt er lektor ved Forskningsenheden Helbred, Menneske og Samfund, Institut for Sundhedstjenesteforskning, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Syddansk Universitet

Han teologisk uddannet fra Københavns Universitet og Gregoriano Universitetet i Rom.

Han har særlig forsket i forholdet mellem tro og undere. Han arbejder særligt med den problemstilling om der er sammenhæng mellem religiøs tro og helbred.

Hvad ville Frans og hvad vil Assisi-Kredsen?

Af Erik Strid, tidligere bl.a. studenterpræst og fængselspræst – samt Assisi-rejsende gennem mange år.

Historien, hvem Frans var, kan de fleste fortælle uden at blive alt for uenige. Når det drejer sig hvad han ville, er det vanskeliggere, både fordi vores egne nutidige tolkninger kommer til at skygge for virkeligheden, men også fordi de allerførste tolkninger desværre også gør det. Hvad ville forfatterne af hans legender, og hvad ville han selv?

Vi ved, at han var munter sjæl, af den slags der går lige i hjerterne på folk, han var et af de evangeliske mennesker der får det bedste frem i folk. Folk elskede ham. Men det gjorde han ikke selv. Det var ham altafgørende at ”døde sit kød”, som det formuleres i de tre ordensløfter. Han har ikke selv fundet på dem, men der er intet der tyder på at han ikke gør dem til sine egne. Han vil knægte begæret i sig selv efter at have det godt, efter lyst, luksus og magt. Han omfavner lidelsen, og han vil omvende mennesker til det samme, og oplære sine tilhængere i forsagelse. Det er hård tale, og den er knap til at holde ud, men sådan lyder det i Frans’ egen mund. Den berømte ”samtale på vejen” med broder Leo er ikke til at tage fejl af.

Men hvordan det rimer med billedet af den venlige mand, som folk ikke kunne andet end elske – det kan jeg ikke gennemskue. Lige så lidt som jeg kan få Sol-sangens enfoldige, empatiske glæde med alt det skabte, til at rime med hadet til det skabte, som er hans egen krop.

”empatisk glæde med alt det skabte”

Måske er det fordi han er et menneske i splid med sig selv – på den ene side står hans umiddelbare glæde ved livet – som er hans egen – på den anden det had til kød og blod, som er en af hans tids skæbnesvangre teologiske misforståelser. Han

”Frans helt eget projekt var viljen til forsoning”
Her ser vi Frans by hen over den engelske krigskirkegård ved Rivotorto.

vælger utvivlsomt selvhadet og askesen – men vi må vel have lov til at være klogere end ham... Han er offer for en tanke-mæssig konflikt, han næppe forstår, lige så lidt som han forstår konflikten mellem sin forelskelse i fru fattigdom, og den kirke, han bekender sig til. Og den bekender sig absolut ikke til fattigdom.

Hvad der derimod helt er Frans’ eget, hans inderlige livsprojekt, er ønsket om *forsoning*. Fred, tilgivelse, frelse. Det vil han. ”Jeg vil at I alle skal komme i paradis!” siger han i legenden om Porziuncola-afladen. Måske var Frans’ oprindelige vision virkelig så barnlig direkte og u-klerikal, og måske nødtes han med årene mere og mere til en sakramental forestilling om forsoningen, knyttet til absolution og nadver og dermed til præsteembedet.

Jeg tror, det snarere handler om noget andet: Frans’ dybe mistillid til sig selv (og til sin egen dømmekraft) får ham til at klamre sig til noget fast og fysisk: *inkarnationen*. Midt i al forvirringen og afmagten og ufuldkommenheden i verden, er der ét eneste holdepunkt: Gud selv er virkelig til stede, virkelig og fysisk og bogstaveligt, her og nu. Gud er virkelig i inkarnationen i Kristus, og Kristus er virkelig, gennem forvandlingen, i nadveren. Og det er præsten der siger de ord, der forvandler brød og vin til Kristi fysiske nærvær.

Såvel i det 13. århundrede som nu har der været delte meninger om, hvem der kan sige de ord: om det er den ”rette” ordi-

Forsættes side 13 (efter rejseprogrammet)

Rejse til Assisi

29. september – 7. oktober 2012

Rejse til den hellige Frans' by i Mellemitalien
med overnatninger i Orvieto og på La Verna.

Tilmelding til rejse til Assisi

29. september – 7. oktober 2012

NB. Flyselskabet kræver, at navne skrives **nøjagtig**, som de står i passagerens pas.

Navn _____

CPR-nr. _____

Navn _____

CPR- nr. _____

Adresse _____

Postnr. og by _____

Tlf. _____ Mobiltf. _____

E-mail _____

Ønskes

Enkeltrum eller dobbeltrum

Afbestillingsforsikring (kr. 250 kr.)

Særlige hensyn

Dato og underskrift _____

Tilmeldingsblanketten sendes eller mailes til Susanne Gram Larsen, Mathilde Parken 5, st.th., 3400 Hillerød / sglarsen@mail.dk.

Depositum på kr. 1.000 pr. deltager sendes til Assisi-Kredsen, samme adresse, helst ved bankoverførsel til Nordea reg.nr. 2276, kontonr. 6272 455 846.

REJSE TIL ASSISI **med Assisi-Kredsen 29. september - 7. oktober 2012**

Assisi-Kredsen tilbyder atter en rejse til det franciskanske Italien, først og fremmest til Assisi, men også til Orvieto og La Verna. Rejseperioden ligger sådan, at vi er i Assisi den 4. oktober, Frans' dag, hvor der er særlige festligheder.

Den første dag og nat tilbringer vi på kloster i Orvieto, hvor vi har mulighed for at se bl.a. domkirken. Dagen efter kører vi til klostret *La Verna* i det østlige Toscana, stedet hvor Frans modtog stigmaterne. .

Rejsen ledes af Susanne Gram Larsen og Frederik Hjerrild.

Rejsen foretages med fly (SAS) København – Rom. Transporten i Italien sker med bus.

Afrejse: lørdag den 29. september kl. 08.25 fra København. Mødetid ca. 2 timer forinden, nærmere herom senere.

Hjemkomst: søndag den 7. oktober kl. 14.25.

Omkring midten af juli sender vi informationsbrev med detaljeret program samt oplysninger om check-in i København.

Pris for turen: kr. 7.500.

Prisen indbefatter: Flyrejse t/r mellem København og Rom (der er ikke inkluderet måltider i flyet) samt al bustransport og alle udflugter, helpension m/vin til maden, indlogering i klostre på dobbeltværelse (enkeltværelse kan fås i begrænset omfang mod ekstra gebyr på kr. 500. Det betales i Assisi). Desuden indgår i prisen en afbestillingsforsikring for forsinket fremmøde ved hjemrejsen, fx af trafikale grunde, derfor har vi brug for deltagernes CPR-nr.

Ikke inkluderet i prisen (NB!): Det gule sygesikringskort dækker ikke i alle situationer. Tjek derfor din egen forsikring. Det kan også anbefales at medbringe det blå EU-Sygesikringsbevis, det udleveres gratis af din bopælskommune efter anmodning.

Afbestilling: Afbestillingsforsikring ved sygdom kan fås for 250 kr. pr. deltager, hvis du ikke er forsikret på anden vis (tjek din egen familieforsikring eller rejseforsikring).

Ved afbestilling tidligere end seks uger før afrejsen er depositum tabt. Ved senere afbestilling betales rejsens fulde pris. En afbestillingsforsikring (tegnet gennem Assisi-Kredsen eller på anden vis) vil dog erstatte rejseprisen ved lægedokumenteret sygdom.

Rejsen er planlagt til at rumme 25 personer, og hvis der kommer flere, vil disse blive skrevet på venteliste. Vi vil kvittere for tilmeldingen snarest efter modtagelsen, enten pr. tlf. eller e-mail.

NB: Det skal bemærkes, at for at få det fulde udbytte af turen må man være nogenlunde godt gående, idet Assisi er fyldt med stejle gader og trapper med ujævne sten, og der er ujævne adgangsveje til klostrene. Desuden forventes man at være selvhjulpne med sin bagage.

Betaling: Samtidig med tilmelding på blanket side 2 bedes indbetalt et depositum på kr. 1.000 pr. deltager.

Restbetalingen senest 6. august. Betaling kan ske ved bankoverførsel til Nordea reg.nr. 2276, kontonr. 6272 455 846.

Med venlig hilsen
og velkommen til Assisi,

Susanne Gram Larsen og Frederik Hjerrild

**Rejsen arrangeres af ASSISI-KREDSEN
i samarbejde med NET TRAVEL SERVICE.**

Assisi-Kredsen er en økumenisk kreds med formålet at udbrede kendskabet til Frans af Assisi og i den forbindelse at arrangere rejser til Assisi.

Net Travel Service er et rejsebureau, medlem af Rejsegarantifonden.

I rejsen kan deltage medlemmer af Assisi-Kredsen.

Assisi-Kredsens formand:

Frederik Hjerrild, Dirch Passers Allé 17, 3.th.,
2000 Frederiksberg
tlf.: 61 79 50 55
mail: frederikhjerrild@gmail.com

Assisi-Kredsens sekretær:

Marianne Plum, Teglværksgade 3^{1.th.}, 2100 København Ø,
tlf.: 39 29 87 40 / 20 28 25 03
mail: plum@Assisi-Kredsen.dk
Hertil kan bl.a. rettes henvendelse om indmeldelse i Assisi-Kredsen.

nerede” eller ”enhver der er kravlet fra dåben”. Det kan slet ikke udelukkes, at Frans til at begynde med har været inspireret af nogle af sin tids antiklerikale bevægelser, senere dømt som kætterske, men der er næppe nogen tvivl om at han endte med at gå ind for den ”katolske”, kirkelige forståelse. Hvordan han blev ”frelst” fra kætteriet over i den ”katolske tro”, må vi lade forblive uafklaret, men hans valg, kan vi næppe anfægte. Et menneske er vel, hvad det ender med at være.

Lige meget hvad, hvis man vil lade sig bevæge af Frans af Assisi, handler det altså frem for alt om at ville forsoning. Det må være pejlemærket f. eks. for Assisi-Kredsen.

Frans stående på kirkens grund. Giottos understregning af, at han ikke var kætter?

Alt det kan der selvfølgelig siges meget mere om. Jeg vil nøjes med tre ting:

Der er det med *skabningen*. Fra ”mester, broder sol” over ”søster vand” og ”broder orm” til – selvfølgelig også broder og søster medmenneske. Det var utvivlsomt noget Frans ”var født med”: vi skal ikke grave så dybt i Umbriens jord for at finde rester af alle de gamle naturguder, sol, måne og stjerner, moder jord. I Solsangen indbyder Frans alle de gamle guder, ikke til dom, men til at istemme en pris for unævnelige højeste Gud. Han udrydder dem ikke, han tvinger dem ikke til at holde mund, han favner dem og lader dem synge i skabningens kor. (Sammen med, omend i en senere strofe: dem der stifter fred!). Selvfølgelig er det noget alle naturelskere kan bruge. Frans er ikke naturmystiker eller panteist, men der er et familieskab til f.eks. indianske tanker om forholdet til naturen. I hvert fald er der en antydning netop af forsoning med de naturreligiøse forestillinger. Frans vil utvivlsomt en nysgerrighed, en åbenhed over for andre og anderledes troende. Det handler også hans rejser til korstogenes krigsskuepladser om. Han ville forsoning.

Og der er *det inklusive, det rummelige*. Fransk elsker fru fattigdom, men han kan ikke lukke nogen ude, han kan ikke gøre sig bedre end nogen, hverken rig eller fattig. Det handler ikke så meget om diakonalt arbejde, endsiges social indignation. Han stortrives i selskab med dem alle – sammen, den grå bonde og den spragledede adelsmand, filosofen og den enfoldige, den fromme kristne og den muslimske fyrste. Og det har betydet, at mennesker af alle slags har stortrivedes sammen med

ham. Det var absolut ikke kun dem der forsagede penge, sex og selvbestemmelse, som havde det godt i hans selskab. Også det handler om forsoning, forsoning hen over alle skel. Også dem mellem de korrekte og de utilpassede.

At Frans så ikke kunne lade den forsoning udstrække sig også til forholdet mellem den "kødelige" side af det menneskelige og den åndelige, er synd, også for ham selv. Hans indrømmelse af at have været for hård ved broder æsel, hans egen krop, kom lovlig sent.

Og endelig *det instrumentale*. Det med at gøre sig til et redskab. "Das für Andere da Sein" som det langt senere er blevet udtrykt, og som vi også finder det i Frans af Assisis bøn, hvad enten den nu er af langt senere dato eller ej. Vi finder det utroligt mange gange, både som en opfordring, men også som en fortælling, af den enkle og finurlige – gøgleragtige – slags, hvor tilhøreren, for han ved det, lader sig rive med i den lykkeligste af alle eksistensformer at være for andre. Fantasi-fuldt og grænseoverskridende og uhøjtideligt. Det er det, der er meningen med efterfølgelse.

Jeg har ikke forholdt mig til det spirituelle, det åndelige, "mystiske" – nok især fordi jeg ikke mener, det spillede så stor en rolle for Frans selv. Heller ikke til miraklerne, og stigmatiseringen, spørsmål-let om det historiske er alt for kompliceret, så jeg lader det ligge her. Pointen med begge dele er at vise at Frans var en "Kristus nr. 2", og det vil jeg påstå, var eftertidens pointe, og ikke Frans'...

Betyder det her så noget for Assisi-Kredsens målsætning og selvforståelse?

På det personlige, individuelle plan, selvfølgelig ja. At blive inspireret til forsoning er ikke til at undvære. Og selvfølgelig er det i orden med en rejseforening, eller en pilgrimskreds, der kan føre den inspiration videre.

Men der er to ting, der ikke kan undværes, så lidt som salt i maden.

Den ene er *den kritiske sans*. Også i forhold til traditionerne om Frans og til ham selv. Han er ikke Vorherre, og legenderne er ikke evangelierne. Selvfølgelig også i forhold til os selv og vores evindelige trang til at spænde historiske personer for vores egne, åndelige eller politiske eller helt private, eller hvad ved jeg, køretøjer. At stå plantet på den historiske jord, er altid godt.

Den anden er blikket for *den nutidige virkelighed*, det der råber på os på her og nu. Vi kan jo ikke nægte at der behov for forsoning, også så behovet ligger snub-lende nær. Der var jo noget med Frans og muslimer! Bare til et eksempel. Jeg tror ikke, det er Assisi-Kredsens opgave at starte forsoningsprojekter på Nørrebro eller i Vollsmose, men jeg tror det handler om at være opmærksom på dem der gør sådan noget.

Det økumeniske handler også om forsoning. Og det er tankevækkende at stifteren af Skandinavisk økumenisk center i Assisi, Agostino Lundin, også havde en vision om økumenisk forsoning mellem de forskellige franciskanske ordener... Måske kunne Assisi-Kredsen være mere opmærksom både på de forskellige regu-

lære ordener, ikke bare dem i Assisi, men over hele verden, f.eks. i Latinamerika, hvor franciskanere har været fremtrædende inden for befrielsesteologien – og ikke mindst på den 3. orden, som har status som NGO, og altså fungerer som en del af kirkens globale politiske samvittighed.

Til slut: Det har slået mig, hvor meget min egen definition af studentermenigheden ligner Frederik Hjerrilds af Assisi-Kredsen: ”en fluktuerende, autonom, økumenisk menighed som mødes lejlighedsvis til gudstjeneste, møder og rejser”. Jeg forsøgte mig med definitionen ”et midlertidigt rejsefølge” – et ærligt lån fra Ringenes Herre. Men netop denne kommen og gåen stiller et krav til dem, der ”bliver”: Både om *forandringsparathed*, skarpe øjne for tidernes skiften og skarpe øren for det, de nytilkomne har på hjerte. Det er nemt at sige, men det bliver før eller siden alle foreningers problem. Måske var det nemmere at håndtere for studenterpræsten, end for foreningsformanden, paradoksalt nok fordi præsten har en sendelse, en mission, bogstaveligt talt. Det kan give nødvendighedens vovemod til at prøve noget nyt, og til at være opsøgende, missionerende.

Min erfaring som fængselspræst handlede om det samme. Der fandt jeg en menighed af samme slags! Rejserne måtte unægtelig undværes, men der var unægtelig en kommen og gåen og økumeni langt ud over kristendommens grænser. Og så var der også noget andet, noget en forening ikke har: bevidstheden om at vi er sammen, ikke fordi vi har valgt hinanden, endsige kan lide hinanden, men af nødvendighed; vi er *henvist* til hinanden som

et skæbnefællesskab af nød. Når det så alligevel kunne opleves at være menighed (og det vil jeg holde på at det kunne!) så var det en voldsom oplevelse af at det er kun er muligt fordi Gud selv er her ”med al sin kærligheds rigdom”. Der står én og tilsiger syndernes forladelse med Vorherres egen myndighed.

Om Assisi-Kredsen som sådan er nødvendig som menighed? Hvis vi mener, den har en tjeneste at gøre for kirkerne og for verden, så ja!

Portiuncula - tegnet af Erik Strid

Den sidste franciskaner

af Anne Katrine Gottfred Jensen

Nedenstående artikel af journalist *Anne Katrine Gottfred Jensen stod i Kristeligt Dagblad d. 16. juli 2011, og den gengives her med hendes tilladelse.*

Billederne er taget af Bent Lundorf.

Franciskanermunkene forlader Roskilde, efter at de kom til landet for første gang for 800 år siden. Ifølge den sidste franciskaner i Danmark, broder Bob, kan det paradoksalt nok være det, der får katolske klostre til igen at blomstre herhjemme

Det var en tårevædet afsked, da broder Bob i slutningen af juni holdt sin sidste messe i Sankt Laurentii Kirke i Roskilde.

Flere end til en normal messe var mødt op for at sige farvel og afslutte ordenens æra i Danmark. Øjeblikke fra gudstjenesten blev foreviget med kamera, og det tog lang tid for folk at komme ud af kirken, fordi alle fik et knus og nogle også et sidste minde til fotoalbummet af den amerikanske broder Bob, der har været i landet siden 1993 og været præst i den katolske menighed i Roskilde i seks år.

I den grå ordensdragt med den hvide snor om livet tager han imod i bygningen ved siden af kirken, hvor munkene har boet,

efter at den sidste afskedstale er holdt, og den sidste skål er udbragt. Men de seneste par år har der kun været broder Bob i klosteret, og det er en af grundene til, at ordenen nu forlader Danmark.

”Jeg har været alene i flere år, og jeg har ikke noget godt at sige om at leve alene. Det har ikke været en fornøjelse at ligge alene hver nat i et hus, der er bygget til 10 mennesker og så vide, at der er ni tomme soveværelser,” siger broder Bob, men han understreger, at han ikke har været fristet til at forlade franciskanerordenen for at blive som sognepræst i Roskilde.

”På trods af at jeg ved, at jeg vil få lov til at blive som præst, hvis jeg gik til den katolske kirke i Danmark, har jeg ikke engang alvorligt overvejet det. For jeg ved i mit hjerte, at jeg, hvis jeg skal vælge mellem min præstegerning, som er en slags karriere, og min orden, som er min familie, vil jeg vælge det sidste,” siger han.

Robert Showers, der som en ægte amerikaner forkorter sit navn til Bob, valgte som 17-årig at flytte ind hos franciskanermunkene. Han kommer fra Wisconsin i USA og tilhører Our Lady of Consolation-provinsen i Kentucky. Den i dag 52-årige præst brugte dog en del tid på at forstå forskellen på at være munk og præst, og beslutningen om at blive katolsk præst

Den næstsidste og den sidste franciskaner i Roskilde - Theodor og Bob

tog han derfor først, da han var 21 år. Overvejelserne fra den periode følger ham fortsat, og de har været afgørende for hans valg om at flytte fra Danmark.

En ældre munk stillede den unge Bob over for følgende tankeeksperiment, som broder Bob i dag genfortæller:

”Hvis ordenen i dag sagde til dig, at vi gerne vil have dig som franciskanerbroder, og vi vil give dig lov til at aflægge dine løfter som ordensmand, men vi synes ikke, du er egnet til at være præst. Vil du så blive alligevel?” gengiver bro-

der Bob.

Han vidste dengang, at ordenen gerne ville have ham både som broder og præst, men han mener selv, det var en sund overvejelse.

”Jeg er først og fremmest en ordensmand, og det er også derfor, at jeg ikke bliver i Danmark,” slår han fast.

Broder Bob har boet fem år i Schweiz, hvor han har læst teologi, men selvom han har prøvet at bo i udlandet og lære et nyt sprog, var han lidt betænkelig ved at flytte til Danmark. Han har dog været

Assisi-Kredsens bestyrelse var også repræsenteret ved messen og afskedsfesten for franciskanerne i Roskilde.

rigtig glad for det, og det er blevet mere end bare en mellemstation. For som han selv bemærker, har han boet længere tid i Roskilde end noget andet sted i verden. For han flyttede hjemmefra som 17-årig og har nu boet i byen i 18 år.

I sin tid i Danmark har broder Bob været konstitueret præst for syv forskellige menigheder, og sognepræst i Skt. Laurentii Kirke siden 2005. Og han har i 10 år været leder af den katolske kirkes teologiske fagbibliotek, Sankt Andreas Bibliotek, i København.

Selvom broder Bob har været glad for sin tid i Danmark, har det ikke altid været lige let at finde nye munke til ordenen.

Ordenen blev stiftet af Frans af Assisi i 1209, og i 1232 kom de første franciskanere til Danmark. Ligesom andre katolske ordener blev de smidt ud af landet ved Reformationen. Med religionsfriheden og Grundloven i 1849 blev det igen muligt at vende tilbage, og det gjorde ordenen i

1904, hvor hollandske franciskanere tog til Danmark for at være præster for det voksende antal af polske sæsonarbejdere, der arbejdede i Danmark. Men de måtte imidlertid forlade landet under Anden Verdenskrig for at arbejde på tyske fabrikker. Selvom hollænderne traditionelt har sendt mange munke ud i verden, har også de måttet trække sig tilbage. Broder Bob fortæller, at Rumænien er det eneste europæiske land, hvor der fortsat kommer tilstrækkeligt med nye munke til. På verdensplan oplever ordenen dog vækst i både Asien, Afrika og Latinamerika.

Broder Bob har en mulig forklaring på, hvorfor det ikke sker i Danmark.

”Udlændinge har svært ved at tilpasse sig landet, fordi danskerne i almindelighed ikke har den store respekt for struktur. Samfundet er indrettet efter det, men det er ikke noget i sig selv. Det vil sige, at en præst i Danmark ikke får den store respekt fra sin menighed, fordi han er præst, men fordi han eller hun er en bestemt person. Ordensfolk fra Afrika føler sig derfor ikke respekteret, fordi den form for respekt, der vises i deres hjemland, ikke findes her, og den respekt, som danskerne viser, er de ikke i stand til at forstå,” forklarer han.

Han mener dog ikke, at årsagen til de manglende ordensfolk i Danmark er, at der ikke er nok danske katolikker, der vælger klosterlivet.

”Jeg har været i landet i 18 år, og jeg har oplevet, at mindst en person om året har aflagt sit evige løfte og er gået ind i en orden. Ud af cirka 39.000 katolikker i Danmark er det godt,” siger han og sam-

menligner med menigheder i USA, der har en lignende størrelse, men som ikke udklækker lige så mange nye nonner og munke.

Følgende er ifølge broder Bob dog ikke ”et problem, men den virkelighed, vi står i”.

”Vi kan ikke uddanne ordensmedlemmer i Danmark, derfor skal de til udlandet, og når de først har oplevet den store verden, er det de færreste, der vælger at komme tilbage til Danmark,” siger han, men understreger, at det blot er positivt, at Danmark kan give ordensfolk til udlandet.

Løsningen er imidlertid ikke at opfordre de unge til at blive munke eller nonner i Danmark. For det at gå i kloster er et kald, og derfor skal man ifølge broder Bob respektere, at unge vælger at bo i klostre uden for landets grænser.

Selvom franciskanerne i Danmark nu må give op over for at finde nye ordensmedlemmer, mener broder Bob, at det paradoksalt nok kan blive startskuddet til fremgang for hele klosterbevægelsen i landet.

”Den katolske kirke i Danmark har været vant til at overlade for mange ting til munke, nonner og præster. Måske har vi været så berigede, at vi ikke har udviklet os så godt, som vi kunne,” funderer broder Bob og henviser til, at kirken ikke er munkenes eller nonnernes kirke, det er menighedens kirke.

”Måske burde vi munke, præster og nonner forlade landet i et par årtier, indtil folk er klar til at tage imod os igen,” siger han.

I Danmark er der omkring 80 katolske præster, og hvis det skal svare til forholdene, som en af broder Bobs venner er præst under i Honduras, skal hele Norden være fælles om en præst, forklarer han. Så måske er det slet ikke så slemt, at franciskanerne rejser, lyder det fra broder Bob efterfulgt af en lang pause.

”Eller måske leder jeg bare efter trøst i en vemodig tid, hvor jeg har brug for at komme med en masse forklaringer. For det er vemodigt at skulle sige farvel til alle de venlige mennesker, jeg har mødt i Danmark. Når du forlader et sted, dør du altid en lille smule,” siger han.

Dagen efter afskeds gudstjenesten forlod broder Bob Danmark for at tage på en vandretur i Sverige, og det næste år har han fået bevilget orlov, hvorefter han skal tilbage til sin orden i USA.

”Jeg kan ikke forestille mig, hvordan det bliver, for sidste gang jeg boede permanent i USA, var Ronald Reagan præsident, og vi brugte ikke computere. Men jeg ser frem til at bo i et kloster med andre mennesker, hvor der er et broderskab, så vi opfører os som en orden,” siger han.

På spørgsmålet om franciskanerne vender tilbage til Danmark, svarer han:

”Da der gik længst tid mellem vores ophold i Danmark, gik der 400 år. Så jeg håber, at der denne gang ikke går så lang tid. Jeg kommer helt sikkert tilbage på besøg, men om vi som orden kommer tilbage, ved kun Helligånden.”

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Teglværksgade 3, 1.th.
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dirch Passers Allé 17, 3.th., 2000
Frederiksberg
tlf 61 79 50 55
hjerrild@Assisi-Kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3, 1.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40 / 20 28 25 03
plum@Assisi-Kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Havnevej 26, st.tv. 4000 Roskilde
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49
Bank: reg. nr 3186 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114, 1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@Assisi-Kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 26 14

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 79 89 82

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 87 99 47

Christina Plum
Strandvejen 91, 2100 Kbh. Ø
tlf 40 56 42 90

NYT FRA ASSISI-KREDSSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798

Assisi-Kredsen på Internet: www.Assisi-Kredsen.dk